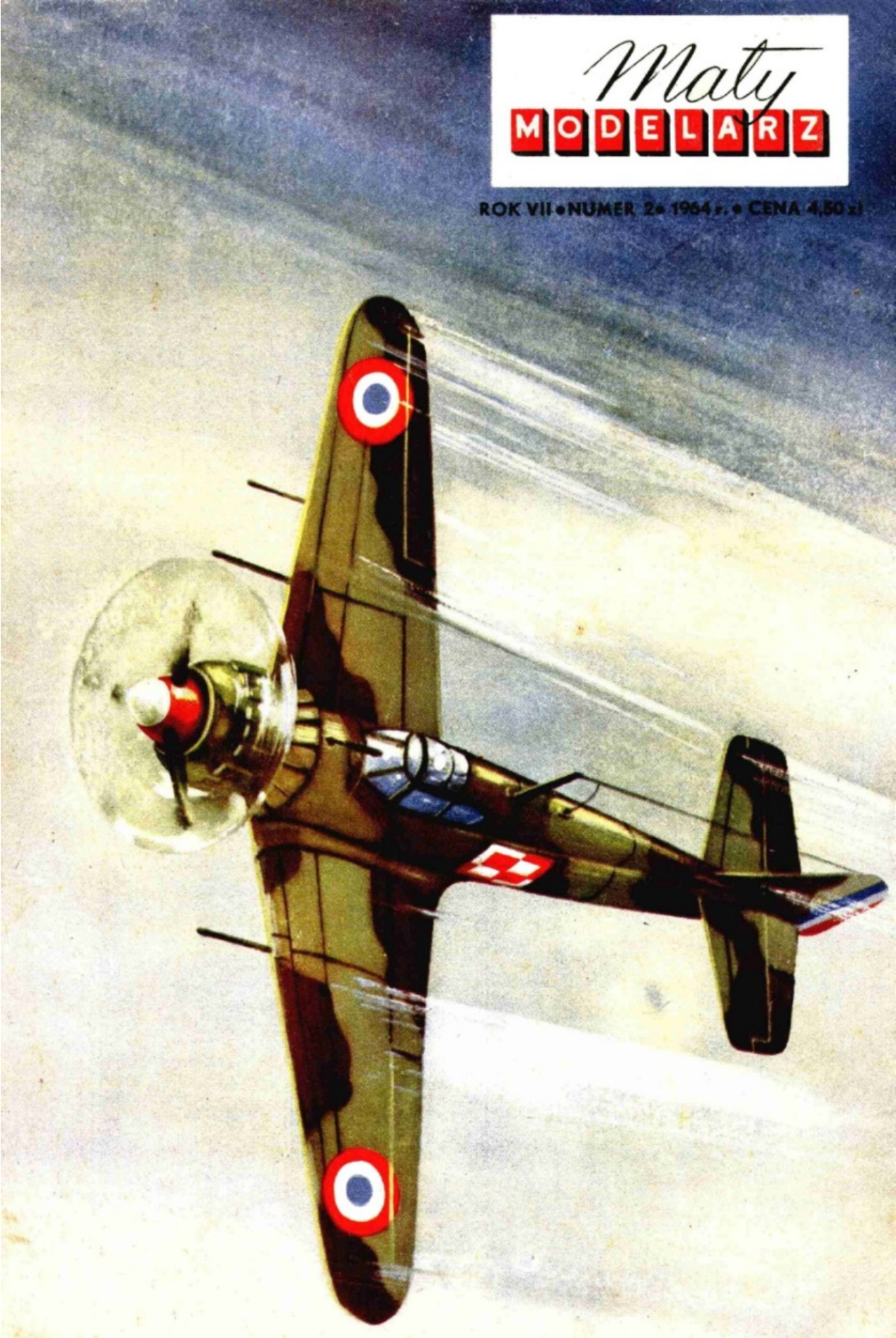

Maty
MODELARZ

ROK VII • NUMER 2 • 1964 r. • CENA 4,50 zł

FRANCUSKI SAMOLOT MYŚLIWSKI „BLOCH - 152“

OPRACOWANIE GRAFICZNE I OPISOWE
BERTOLD KUSZKA - KATOWICE

Jednomiejscowy, jednosilnikowy francuski samolot myśliwski „Bloch-152”, konstrukcji inż. L. Servanty, został oblatany w 1938 r. i był używany przez lotnictwo francuskie w walkach z Niemcami w 1940 r. Na samolotach tych walczyli we Francji również polscy piloci.

Konstrukcja samolotu metalowa; silnik RG-14 N-21 o mocy 1030 KM. Uzbrojenie: 2 działka 20 mm i 2 k-my.

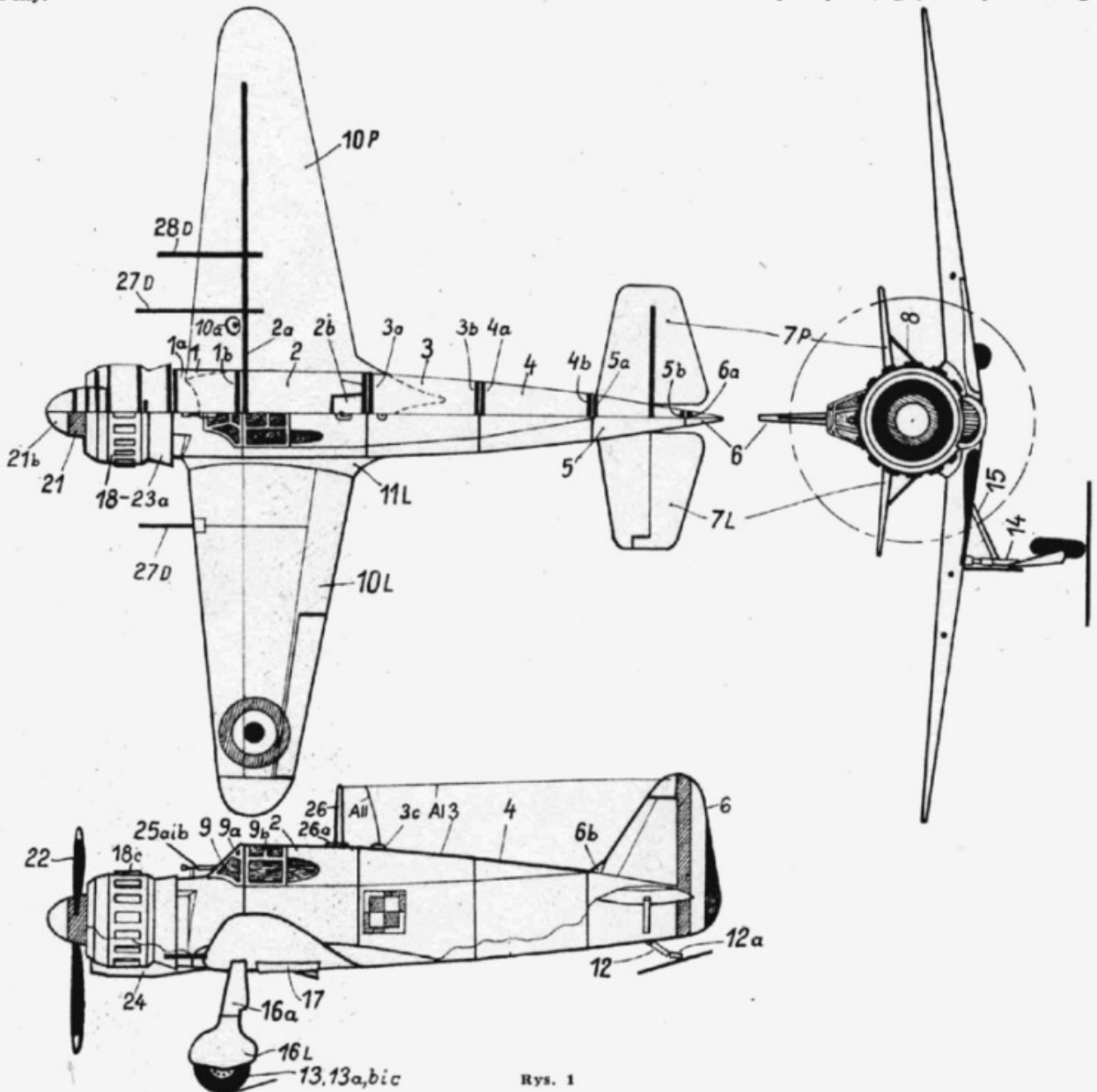
Dane techniczne

Rozpiętość	—	10,54 m
Długość	—	9,05 m
Ciężar w locie	—	2588 kg
Prędkość maks.	—	520 km/h
Zasięg	—	755 km
Model opracowany został w skali		

1:33.

Wskazówki ogólne co do sposobu wykonania modelu

Do wykonania modelu potrzebne są następujące narzędzia i materiały: nożyczki, pinceta, nóż z ostrym końcem, skośnie ułamana żyłeczka, linijka, czarny tusz, klej rybi „Syndemat”, „Syndetin” albo „Cristalcement”. Kleju roślinnego lub fotograficznego raczej nie należy używać, gdyż kleje te długo

Rys. 1

schną i słabo spajają karton. Potrzebne będą również patyczki do smarowania kleju, drut (spinacze biurowe) do wykonania karabinów maszynowych, prędkościomierza i osi śmigła.

O czym należy pamiętać

1. Przed rozpoczęciem budowy modelu należy dokładnie przeczytać opis budowy i zapoznać się z rysunkiem zestawieniowym (rys. 1) oraz z rysunkami pomocniczymi.
2. Części wycinać dokładnie. We wręgach należy wyciąć pola oznaczone literą „W”. Po wycięciu części powinno się po stronie nie zadrukowanej oznaczyć jej numer.

Rys. 1.

3. Części, które po sklejeniu mają otrzymać kształt walców, stożków lub płaszczyzn wypukłych, należy przeciągnąć kilka razy na ostrzu noża lub dużych nożyczek tą stroną kartonu, w którą będą wygięte.
4. Arkusz czwarty ze znajdującymi się na nim częściami usztywniającymi należy nakleić na teksturę. Poszczególne części będą w miarę potrzeby kolejno wycinane. Na tym samym arkuszu znajdują się rysunki ilustrujące kształty i długość elementów modelu wykonanych z drutu.

OPIS BUDOWY MODELU

Kadłub samolotu składa się z pięciu podstawowych segmentów, oznaczonych numerami: 1, 2, 3, 4, 5, oraz części usztywniających (wręgi) 1a, 1b, 2a, 2b, 3a, 3b, 4a, 4b, 5a i 5b.

Część 1. Pierwszy segment kadłuba, znajdujący się za obudową silnika, posiada z obu stron wgłębienia dla ujścia gazów spalinowych z silnika.

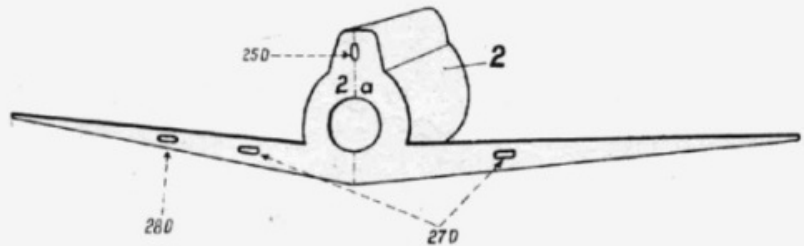
Po uformowaniu na kształt walca i sklejeniu pokrycia odginamy na zewnątrz w przedniej części siatki wąskie paski kartonu wzdłuż linii wskazanych na arkuszu małymi strzałkami (linie te naciąć po stronie nie zadrukowanej kartonu), po czym wklejamy wręgi 1a i 1b. W powstałe z przodu pokrycia szpary wkładamy elementy 1cL i 1cP, łącząc je z pokryciem segmentu kro-

pekami kleju. Wystające części tych elementów odcinamy starannie ostrą żyłką bacząc, aby nie uszkodzić powierzchni pokrycia segmentu. Kolejne fazy montowania pierwszego segmentu kadłuba ilustruje rys. 2.

Część 2. Drugi segment jest nieco łatwiejszy do wykonania. Należy jednak pamiętać o nacięciu na siatce pokrycia po stronie nie zadrukowanej linii oznaczonych strzałkami. Następnie miejsca nacięte odginamy i całość formujemy, dostosowując ją do kształtu odpowiednich wręg. We wrzędze 2a — stanowiącej równocześnie dźwigar skrzydeł — należy wyciąć cztery wąskie

Części 5, 5a, 5b. W pokryciu piętego segmentu, który skleamy podobnie jak poprzednie, wycinamy dwie szczeliny dla zamocowania dźwigara statecznika poziomego. Od spodu przekuwamy igłą otworek, do którego wsuniemy później drut (część 12ID), stanowiący płożę ogonową. W tym samym celu należy zrobić otwór we wrzędze 5a.

Części 12, 12a i 12D. Płożę ogonową, Drut 12D przygotowujemy według rysunku na ark. 4. Części 12 i 12a zwiijamy ściśle na drucie i skleamy. Gotową płożę wsuwamy w otwory przekłute uprzednio w pokryciu segmentu 5 i we wrzędze 5a.

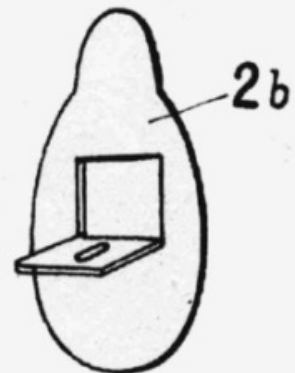

Rys. 3

otwory, w których będą zamocowane karabiny maszynowe (patrz rys. 3). Wrzędze 2b wycinamy w następujący sposób: w środku narysowanego na niej kwadratu należy zrobić otworek, w który wsunięty zostanie drut (część 26D), usztywniający maszt anteny. Następnie kwadrat nacinaemy wzdłuż linii kreskowanej i po przecięciu kartonu wzdłuż pozostałych trzech boków kwadrat zaginamy prostopadłe do głównej płaszczyzny wręgi (rys. 4). Tak przygotowane wręgi wklejamy w pokrycie drugiego segmentu kadłuba.

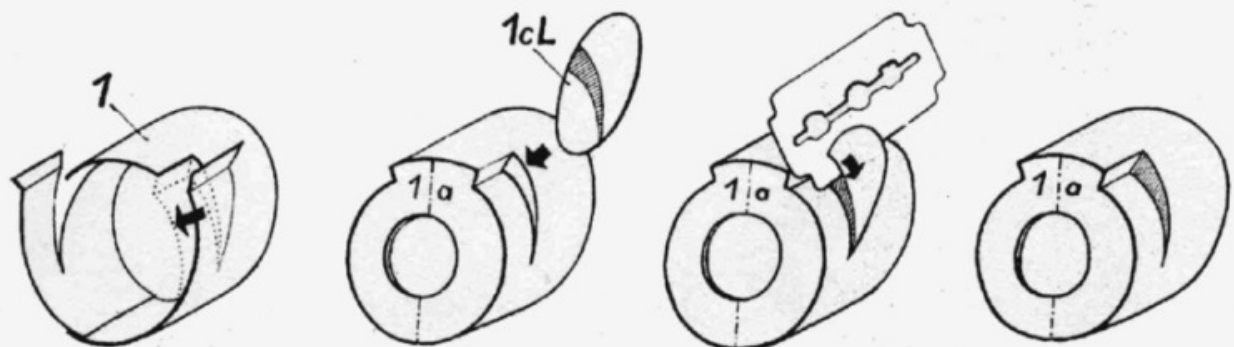
Część 3. Trzeci segment nacinaemy, formujemy i skleamy podobnie jak poprzedni. Na górnej płaszczyźnie tego segmentu przyklejamy krążek 3c. Po wyschnięciu kleju przekuwamy w krążku mały otwór, w który później zamontowana będzie antena AII, przygotowana z nici lub żyłki nylonowej. Po dokonaniu tych czynności wklejamy w pokrycie 3 wręgi 3a i 1b.

Części 4, 4a, 4b. Czwarty segment kadłuba skleamy jest w taki sam sposób jak segment poprzedni.

Rys. 4

Tak przygotowane poszczególne segmenty skleamy ze sobą wręgami na styk. Przy montowaniu należy zwrócić uwagę, aby szwy sklejenia poszczególnych segmentów utworzyły linię prostą u spodu kadłuba.

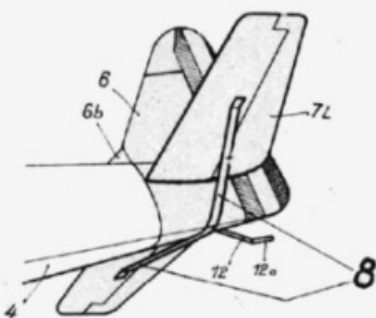

Rys. 2

Część 6. Statecznik pionowy. Po wycięciu i nacięciu sklejek oraz linii przerywanej siatkę części 6 formujemy, dostosowując ją w części przykadłubowej do kształtu wręgi 6a, po czym klejamy wręgę 6a. Gotowy statecznik przytwierdzamy do piątego segmentu kadłuba. Część 6b należy po nacięciu i zgłębieniu przykleić w miejscu styku pokrycia statecznika pionowego z pokryciem piątego segmentu kadłuba (części 5 i 6).

Części 7L, 7P, 7a. Obie części statecznika poziomego klejamy w kształt torebek. Przystępując do montowania statecznika na kadłubie należy najpierw wyciąć dźwigar 7a i wsunąć go do uprzednio zrobionych otworów w piątym segmencie kadłuba. Przy wklejaniu dźwigara należy sprawdzić, czy oba jego końce są prawidłowo (symetrycznie) ustawione w stosunku do kadłuba. Po posmarowaniu klejem krawędzi dźwigara oraz krawędzi przykadłubowej części pokrycia statecznika, obie części statecznika nasuwamy na dźwigar i dociskamy lekko do kadłuba.

Część 8. Wsporniki stateczników. Nacinamy je, zginamy wpół i klejamy. Gotowe podpory przyklejamy jednym końcem do statecznika poziomego, drugim do kadłuba w sposób pokazany na rys. 5.

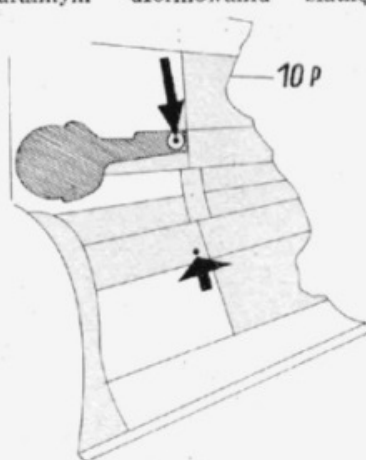
Rys. 5

Część 9. Przednia część oszkleńnięcia kabiny pilota. Strzałki oznaczają przy krawędzi siatki tej części wskazują linie, które należy naciąć przed uformowaniem tego elementu. Gotowy element przytwierdzamy następnie kroplami kleju do pierwszego i drugiego segmentu kadłuba.

Części 9a i 9b. Obramowanie kabiny wycinamy starannie i naklejamy w odpowiednich miejscach na części 9 i na segmencie 2 kadłuba. **Uwaga:** najpierw wycinamy pola oznaczone literą „W”, posługując się ułamaną żyłką, a później dopiero całą siatkę z arkusza.

Części 10L, 10P. Lewe i prawe skrzydło. Pracę przy sklejaníu lewego skrzydła zaczynamy od wycięcia części 10L i wykonania w niej w miejscach pokazanych na rys. 6 otworków, w których później zamocowany będzie drut usztywniający goleń podwozia. W celu umocnienia kartonu w miejscach, w których wykonane zostały otwory, po stronie nie zadrukowanej

wanej skrzydła, naklejamy krawężki 10a. Formując skrzydło należy posłużyć się rysunkiem 7, na którym pokazany jest profil skrzydła. Po starannym uformowaniu siatkę

Rys. 6

skrzydła sklejaemy wzdłuż sklejek w rodzaj torebek. Gdy skrzydło dobrze wyschnie, smarujemy klejem dźwigar (część 2a) oraz tę część płaszczyzny pokrycia skrzydła, która na rysunku 7a została zacieniowana (kropkami), po czym skrzydło nasuwamy na dźwigar, przyklejając część jego dolnej płaszczyzny pokrycia (zacieniowaną na rys. 7a) do kadłuba.

Części 11L i 11P. Oprofilowania skrzydeł. Po nadaniu odpowiedniego kształtu, przyklejamy je do kadłuba, nasuwając na skrzydło w części przykadłubowej.

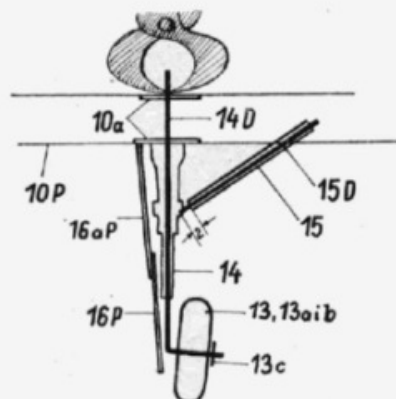
profil skrzydła skala 1:1

Rys. 7

tym celu prostokąt czarny oraz sąsiedni, ze znajdującymi się na nim siatkami elementów 13b i 13c oraz pokryw luków podwozia głównego (części 16 i 16a), sklejaemy ze sobą stronami nie pokolorowanymi po uprzednim nacięciu dzielącej ich krawędzi.

Rys. 8

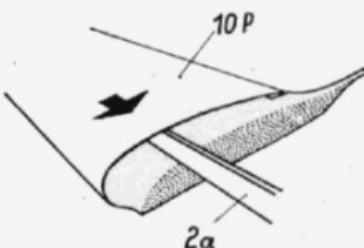

Rys. 8a

Części 14D i 15D. Wzmocnienie goleń podwozia. Wykonujemy je z drutu według kształtu i wielkości podanych na rysunku na arkuszu 4.

Część 14. Goleń podwozia. Część tę zwijamy ściśle na drucie 14D, zaczynając od krawędzi oznaczonej trójkącikiem, i sklejaemy. Na gotową goleń nasuwamy następnie koło oraz krawężek (część 13c), zabezpieczający koło podwozia przed spadnięciem (rys. 8a). Krawężek zamocowujemy do osi kroplą kleju.

Część 15. Wspornik goleń. Część tę zwijamy ściśle na drucie 15D i montujemy w sposób pokazany na rys. 8a. Przed zamontowaniem podwozia należy jeszcze raz sprawdzić wielkość otworów w skrzydle, w których zamocowujemy końce drutu 14D, goleń, oraz wykonać otwory, które posłużą do zamocowania części 15. Owalny otworek w dolnej płaszczyźnie (na czarnym zarysie luku podwozia) wycinamy żyłką. Otwór w goleń wykonujemy w następujący sposób: nakładamy otwór igłą, następnie wkładamy weń zaostroszony ołówek

Rys. 7a

PODWOZIE

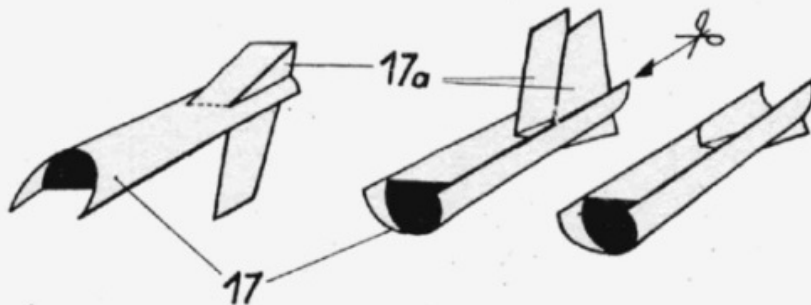
Części 13, 13a, 13b, 13c. Każde koło sklejaemy z pięciu krawężków: trzech 13a w środku i dwóch 13 na zewnątrz. Po obróbeniu krawędzi krawężków papierem ściernym i nadaniu im kształtu opony, koła malujemy czarnym tuszem. Części 13b przyklejamy z obu stron do gotowego koła (patrz rys. 8).

Uwaga: części 13b i 13c wycinamy z podwójnej warstwy kartonu. W

i wiercimy otwór pod odpowiednim kątem, pokazanym na rysunku na ark. 4. Gotowe podwozie zamocowujemy w skrzydło, ucinając wystającą nad płaszczyznę skrzydła część drutu wzmacniającego gołęń (patrz rys. 8a).

Części 16 i 16a. Części pokrywki podwozia wycinamy z dwóch sklejonych ze sobą warstw kartonu (czarna wewnętrzna, szara zewnętrzna). Po wycięciu i sklejeniu ze sobą końcami obu części (patrz rys. 8a), gotową pokrywę przytwierdzamy do gołęni i skrzydła.

Części 17, 17a. Chłodnicę wycinamy starannie, nie zapominając o przecięciu linii oznaczonych strzałkami. Po uformowaniu odginamy na zewnątrz, wzdłuż linii kreskowanej, wcięty prostokąt. Następnie między odgięty prostokąt a resztę siatki chłodnicy wsuwamy i zamocowujemy klejem boczne ścianki — elementy 17a — stroną pokolorowaną na zewnątrz (rys. 9). Po wyschnięciu kleju nadmiar kartonu

Rys. 9

przy tych elementach odcinamy. Tak sklejoną chłodnicę przyklejamy na styk, w miejscu oznaczonym, do lewego skrzydła.

OBUDOWA SILNIKA

Części 18, 18a, 18b, 18d. Po uformowaniu część 18 sklejemy w kształt pierścienia. Sklejki łączące 18a i 18b przed wycięciem nacinaemy, celem umożliwienia odpowiedniego zagięcia ich ząbków. **Uwaga:** linię oznaczoną strzałkami przy sklejce 18b należy naciąć po stronie nie zadrukowanej. Następnie sklejki wklejamy do pierścienia 18,

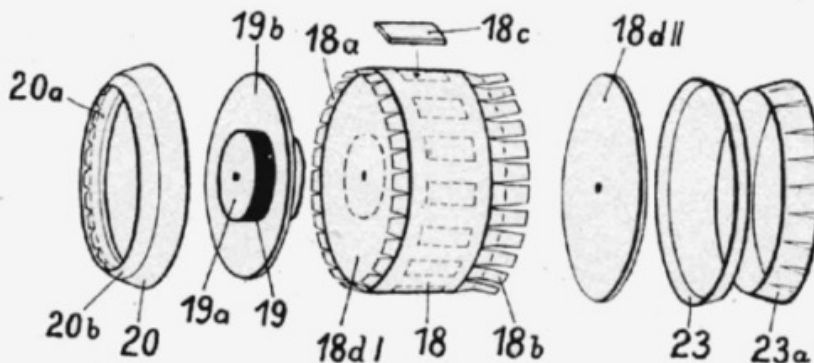
usztyniając go wręgami 18dI i 18dII, w których uprzednio należy zrobić otwory. Otwory wykonujemy tak, aby przeprowadzona przez nie ośka śmigła (druć 21D) swobodnie się obracała. Dotyczy to także pozostałych wręg i krążków.

Część 18c. Elementy te wycinamy z trzech sklejonych ze sobą warstw kartonu i przytwierdzamy w odpowiednich miejscach na pierścieniu 18 obudowy silnika (rys. 10).

Część 19. Sklejamy w kształt pierścienia, jak cz. 18, i usztyniamy ją krążkami 19a.

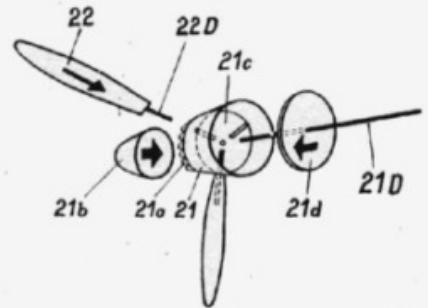
Część 19b. Otwór oznaczony literą „W” wycinamy ułamaną żyłką, dla lepszego dopasowania do części 19; otwór ten obrabiamy papierem ściernym, po czym część 19b nasuwamy na część 19.

Części 20 i 20b. Sklejamy je łącznie ze sobą za pomocą sklejki 20a. Sklejone części stanowiące przód obudowy silnika należy od wewnątrz pomalować czarnym tuszem.

Rys. 10

Części 21c, 21d. W krążku 21c wycinamy trzy szczeliny, w które zamontujemy śmigła, w środku zaś robimy otworek dla przeprowadzenia osi śmigła. Następnie krążek

Rys. 11

wklejamy do pierścienia 21 kołpaka dokładnie w tym miejscu, w którym w pierścieniu 21 zrobione zostały otwory dla zamocowania łopat śmigła. Krążek 21d, podobnie jak 21c, wklejamy do pierścienia 21 kołpaka. Teraz przeprowadzamy przez otwory w krążkach 21c i 21d drut 21D, przytwierdzając go klejem z przodu do krążka 21c. Przód kołpaka — część 21b — po uprzednim uformowaniu i sklejeniu przyklejamy do sklejki 21a.

Części 22 i 22D. Łopaty śmigiel. Każdy prostokąt stanowiący górną i dolną powierzchnię łopaty należy lekko naciąć wzdłuż linii oznaczonej strzałkami, po czym zagiąć i obie jego powierzchnie skleić ze sobą stronami nie pokolorowanymi. Przed sklejeniem między płaszczyzny łopaty wkładamy uprzednio przygotowany drut 22D, który umiejscowić należy przy krawędzi natarcia łopaty. Po zaschnięciu kleju możemy wyciąć łopatę dokładnie według obrysu. Gotowe łopaty śmigła zamocowujemy w kołpaku, wsuwając posmarowane klejem końce drutów 22D do otworów kołpaka i szczelin w krążku 21c (rys. 11).

Z kolei przystępujemy do zamocowania śmigła w obudowie silnika. Wykonujemy to w następujący sposób: ośkę śmigła 1D przetykamy przez otwory w elementach 19a, 18d i 18dII obudowy silnika. Od zewnętrznej strony wręg 18dII nasuwamy na ośkę krążek 21f tak, aby śmigło mogło się swobodnie obracać, i łączymy ten krążek z ośką (nie z wręgą) kropelkami kleju (patrz rys. 12 i 12a). Po zamocowaniu śmigła w obudowę silnika wklejamy wręgę 23b, po czym gotowy silnik przyklejamy wręgą 23b na styk do wręgi 1a gotowej już części kadłuba.

Części 24, 24a. Chłodnica oleju. Części 24 formujemy i sklejemy posługując się sklejkami 24a. Chłodnicę wykonaną według rysunku 13 przymocowujemy od spodu do kadłuba, wsuwając języczki w uprzednio zrobione szczeliny w pierścieniu 20 obudowy silnika.

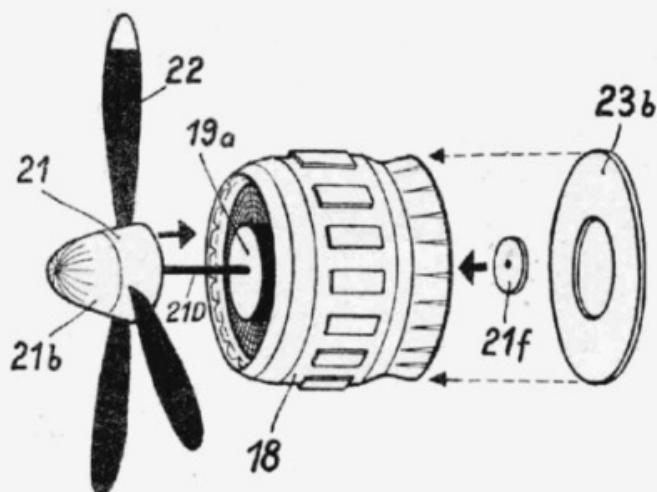
Części 25, 25a, 25b. Karabin maszynowy. Część 25 nawijamy ściśle na drucie 25D i po przyklejeniu elementów 25a i 25b wsuwamy do otworu wykonanego w przedniej osłonie (9) kabiny (patrz rys. 14).

Część 26. Maszt anteny. Część 26 zginamy wpół, między płaszczyzny wkładamy drut 26D i sklejamy. Części 26a naklejamy w oznaczo-

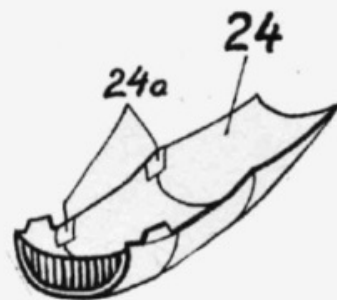
ni nylonowej. Antenę AII zamocowujemy w otworze wykonanym w krążku 3c i łączymy z anteną AI za pomocą kleju (patrz rys. zestawieniowy).

Części 27D. Karabiny maszynowe. Wykonujemy je z drutu według wzoru pokazanego na ark. 4. Gotowe karabiny wkładamy w otwory wykonane w krawędzi na-

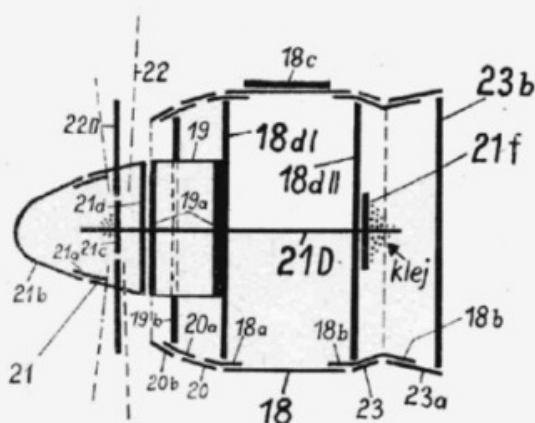
nie wykonujemy w ogóle podwozia, zaś czarne pola zarysu luków podwozia na skrzydłach zaklejamy częściami 16PII i 16LII. Efekt obracającego się śmigła uzyskamy przez wycięcie z błony fotograficznej tarczy o średnicy 47 mm i wklejenie jej zamiast śmigła pomiędzy krążek 21d kołpaka i krążek 19a obudowy silnika.

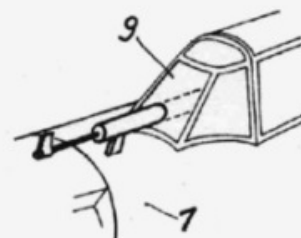
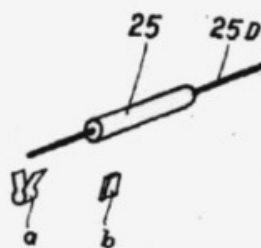
Rys. 12

Rys. 13

Rys. 12a

Rys. 14

nym miejscu na drugim segmencie kadłuba. Po wyschnięciu kleju robimy w elemencie 26a otwór i wsuwamy wewnątrz drut (część 26D), przeprowadzając go równocześnie przez otwór uprzednio wykonany w odgiętych kwadracie wręgi 2b. Montując antenę AI należy w maszcie 26 i stateczniku pionowym 6 przekłuć małe otwory, celem przeciągnięcia przez nie nitki lub żył-

tarca skrzydeł oraz w dźwigarze 2a skrzydeł.

Część 28D. Nadajnik prędkościomierza montujemy w ten sam sposób jak karabiny maszynowe.

Wersja w locie

Gdy chcemy zbudować model w wersji ze schowanym podwoziem,

W przypadku uszkodzenia lub zgubienia drobnej części modelu, można ją odtworzyć, wycinając jej siatkę z pokolorowanych prostokątów znajdujących się na ark. 3.

W celu nadania modelowi połysku należy pokryć go dwukrotnie celonem lub bezbarwnym lakierem.

BERTOLD KUSZKA
Katowice

ODPOWIEDZI NA ANKIETĘ „MAŁEGO MODELARZA”

Na ankietę zamieszczoną w numerze 3/63 „Małego Modelarza” nadesłano setki odpowiedzi. Wszystkie zostały dokładnie przeczytane i przeanalizowane przez naszą redakcję. Ankieta pozwoliła nam bliżej poznać błędy jakie czyniliśmy dotychczas w doborze materiału i druku „Małego Modelarza”. Nadesłane przez Czytelników cenne uwagi niewątpliwie pomogą nam w lepszym niż dotychczas redagowaniu „Małego Modelarza”. Tym wszystkim, którzy odpowiedzieli na ankietę (niektórzy dość obszernie — 6 stronach maszynopisu) składamy serdeczne podziękowania.

A teraz nieco o wypowiedziach w ankiecie.

Kto brał udział w ankiecie?

Biorąc pod uwagę kryterium wieku można przedstawić to następująco: do lat 14 — 41 proc.; od 14—18 lat — 44 proc.; od 18—21 — 4 proc.; od 21—30 — 6 proc. i powyżej 30 lat — 5 proc. Jeszcze raz został więc potwierdzony fakt, że odbiorcami „Małego Modelarza” jest przede wszystkim młodzież szkolna, chociaż korzystają z niego również i starci.

Czy napotykasz na trudności w nabywaniu „Małego Modelarza”?

Większość Czytelników domagała się zwiększenia nakładu „Małego Modelarza”. Z obserwacji uczestników ankiety wynika, że do kiosków „Ruchu” przydzielane są po trzy egzemplarze, natomiast chcących nabyć pismo jest o wiele więcej. Czytelnicy zwracali uwagę, że jeden egzemplarz „Małego Modelarza” przypada na 1000 mieszkańców Polski. To całkowicie przekonuje redakcję o potrzebie zwiększenia nakładu, tym bardziej, że Wydawnictwo MON wstrzymało wydawanie serii modeli kartonowych. Redakcja będzie czyniła starania, ażeby podwyższyć nakład „Małego Modelarza”.

Tych wszystkich Czytelników, którzy mają trudności w nabywaniu „Małego Modelarza”, informujemy, że „Małego Modelarza” moż-

na zaprenumerować u listonoszy wiejskich, w miejscowych Urzędach Pocztowych lub wpłacić prenumeratę na konto PKO W-wa nr 1-6-100020 — Centrala Kolportażu Prasy i Wydawnictw „Ruch”, Warszawa, ul. Srebrna 12. Prenumerata zapewni systematyczne otrzymywanie „Małego Modelarza” bez potrzeby pogoni za nim po kioskach.

Czy należy zachować dotychczasowy podział tematyczny?

Na to pytanie zdania Czytelników były dość rozbieżne. Jedni chcieli tylko modele samolotów, inni więcej okrętów, jeszcze inni wypowiadali się za wprowadzeniem modeli obiektów przemysłowych, takich jak hale fabryczne, budowli — jak Pałac Kultury, Pałac Łazienkowski, dworców kolejowych, lotniczych itp. Będziemy starali się w miarę naszych możliwości zaspokajać zainteresowania licznych naszych odbiorców z tym, że w dalszym ciągu zachowany będzie klasyczny układ, tj. modele samolotów, okrętów, samochodów, wozów bojowych, rakiet.

Jakie plany najbardziej Ci się podobały i w czym wykonaniu?

Najwięcej głosów otrzymał Bertold Kuszka, następnie Leszek Komuda i Andrzej Karpiński za modele samolotów. Za plany okrętów Andrzej Samek i Michał Szapowalenko. Były propozycje wznowienia niektórych planów, np. samolotów „Łoś”, „P-11c”, „Mustanga”, barki desantowej, kutra radarowego. Jeżeli zapasy papieru pozwolą nam, wówczas postaramy się o wznowienie wymienionych tytułów. Byłyby to numery specjalne „Małego Modelarza”, niezależnie od numerów planowych.

Które okładki „Małego Modelarza” podobają się najbardziej i w czym wykonaniu?

Pierwszeństwo przypadło Adamowi Werce. Drugie miejsce otrzymał Bertold Kuszka i Edward Romański za okładkę z rysunkiem samolotu „PO-2”.

Czy napotykasz na trudności przy budowie modeli?

Wypowiedzi były jednogłośnie, że dotychczasowe opisy budowy są wystarczające. Niektórzy Czytelnicy wypowiadali się za zmniejszeniem tekstowego opisu na rzecz rysunków pomocniczych, które w bardziej praktyczny sposób zapoznają ze sklejaniem poszczególnych segmentów. Narzekania skierowane były na niejednokrotnie wadliwie wydrukowane arkusze, które nie pozwalają na skлеjenie modelu. Informację tę skierowaliśmy pod adresem drukarni, której pracownikom zwróciliśmy uwagę na konieczność dokładniejszej kontroli technicznej wydrukowanych arkuszy.

Czy uważasz za celowe wprowadzenie do modeli kartonowych ich mechanizacji?

W większości Czytelnicy wypowiadali się za pozostawieniem „Małego Modelarza” w takiej formie, jaka jest dotychczas. Uzasadniali to tym, że modelarstwo kartonowe jest specjalną dziedziną, której mechanizacja nie byłaby w stanie uatrakcyjnić. Zgodnie z życzeniem naszych Czytelników, będziemy starali się, ażeby modele miały większą wartość pod kątem wierności redukcyjnej.

Czy jesteś zdania, że „Mały Modelarz” powinien przestać publikować plany kartonowe i przekształcić się w czasopismo dla najmłodszych modelarzy?

Na to pytanie wszyscy biorący udział w ankiecie odpowiedzieli — nie. Przez przekształcenie „Małego Modelarza” w czasopismo modelarskie dla najmłodszych pozbawieni by zostali zajęcia, łączącego przyjemne z pożytecznym.

Chcąc pomóc najmłodszym modelarzom w otrzymywaniu materiałów oraz zrozumiałych dla nich, łatwych w budowie planów modeli, na łamach „Modelarza” wprowadzamy specjalną kolumnę dla najmłodszych pod nazwą „ABC”.

Adres Redakcji: Warszawa, ul. Chocimska 14, pokój 102, tel. 45-12-31, wewnętrzny 24. Zamówienia i przedpłaty na prenumeratę przyjmowane są w terminie do dnia 15-go miesiąca poprzedzającego okres zamawianej prenumeraty — przez: Urzędy Pocztowe, listonoszy oraz oddziały i Delegatury „Ruchu”. Można również zamówić prenumeratę dokonując wpłaty na konto PKO Nr 1-6-100020 — Centrala Kolportażu Prasy i Wydawnictw „Ruch” — Warszawa, ul. Srebrna 12. Cena prenumeraty kwartalnej zł 13,50, półrocznej zł 27,00, rocznej zł 54.

Cena prenumeraty za granicę jest o 40% wyższa od ceny podanej powyżej. Przedpłaty na tę prenumeratę przyjmuje na okresy kwartalne, półroczne i roczne Przedsiębiorstwo Kolportażu Wydawnictw Zagranicznych „Ruch” w Warszawie, ul. Wilcza 16, za pośrednictwem PKO Warszawa, konto Nr 1-6-100024.

Zam. nr 69. Nakład 30 025 egz. Z-6

WYDAJE:

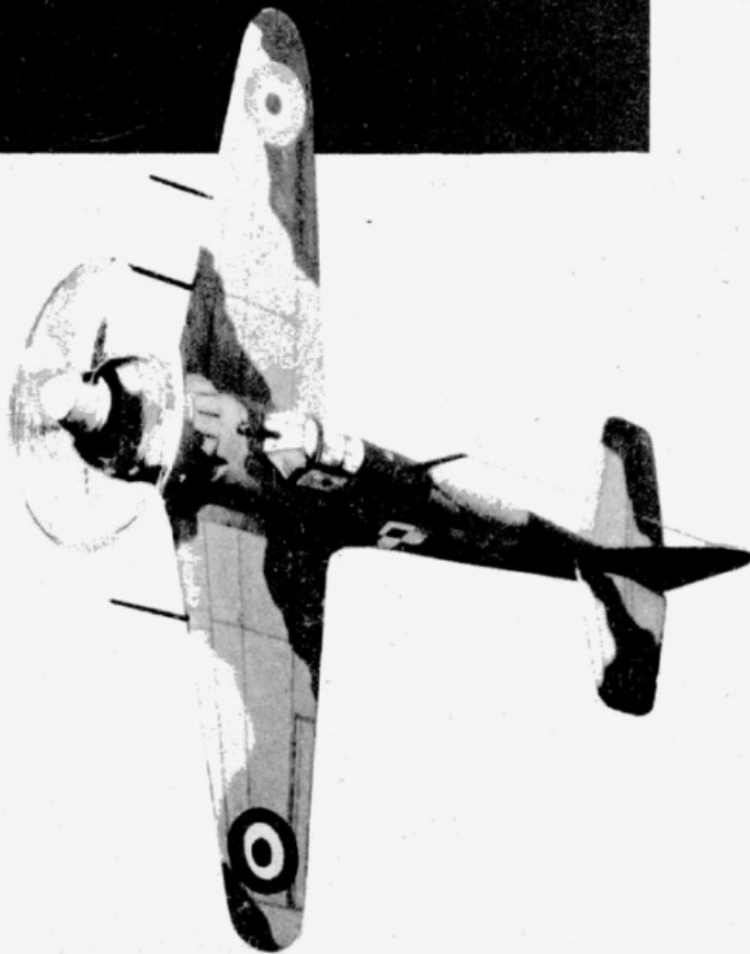
Zarząd Główny

Ligi Obrony

Kraju

Okładkę projektował

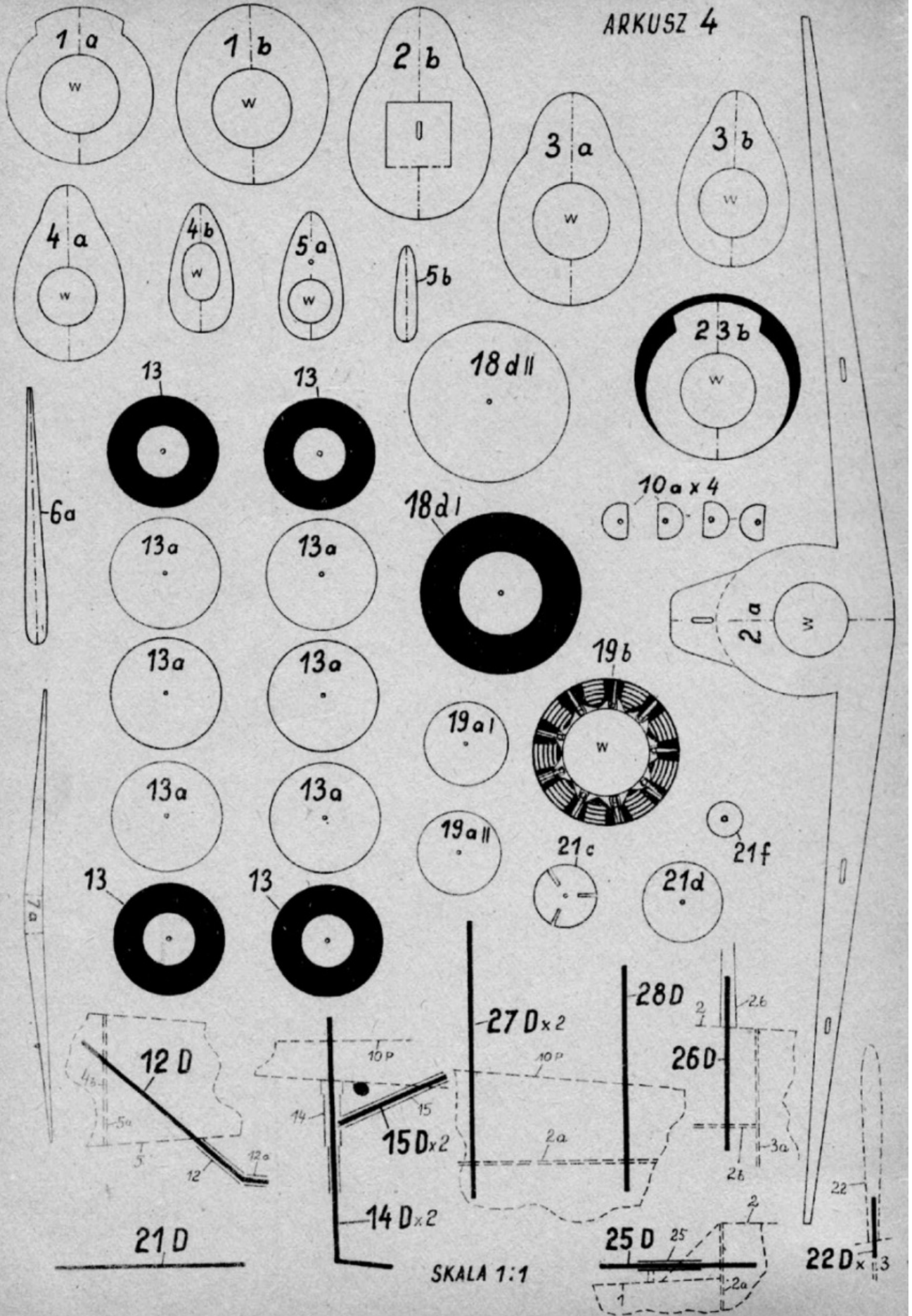
B. Kuszka

ARKUSZ 2

ARKUSZ 4

ARKUSZ 1

